

DÉLMAGYARORSZÁG

Szorkenatóság Karász-utca 9.
Telefonszám: 305.
Egyes szám ára 10 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN
egész évre . K 24— félévire . . K 12—
negyedévre K 6— egyhónapra K 2—

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN
egész évre . K 28— félévire . . K 14—
negyedévre K 7— egyhónapra K 2-40

Kiadóhivatal Karász-utca 9.
Telefonszám: 81.
Egyes szám ára 10 fillér.

Szeged, 1914.

III. évfolyam 202. szám.

Vasárnap, augusztus 16.

Megalakult a lengyel nemzeti kormány

Varsóban megalakult a lengyel nemzeti kormány! A lengyel kormány már megkezdte működését és ő készíti elő a szövetséges hadaink ünnepélyes fogadását.

Ezt a jelentést ki kell emelnünk a ma érkezett hírek közül. A lengyel nemzetet felszabadító szent munka igazában most kezdődött. Egy eltiport, nemes országot, egy nagy multu, becsületes kultúr népet megmenteni, — hát van-e ennél szentebb dolog a világon . . . A magyart pedig mindig különösen szerette a lengyel, talán legtöbbször becsülte az európai népek közül. Most pedig a szövetséges seregek jórésze magyar katona, vér a vérünkéből. A sors utjai nagyszerűek, a Gondviselés keze átér az országokon és az évezredek is . . .

Abból a tényből, hogy a lengyel nemzeti kormány *Varsóban* tudott megalakulni, megállapíthatjuk, hogy e közel másfél millió lelket számláló, félelmetes erődtetésű város megtisztult az orosz hordáktól. Szabad az út nemcsak Varsóig, de tovább, a lengyelek fegyverrel is segítenek szövetséges csapatainknak. Az bizonyos, hogy az oroszok nem vonultak Orosz-Lengyelországból teljesen vissza, hanem egyes falvakat és városkákat ürítettek ki és gyűjtötték föl, a jobb pozíciókat azonban sok helyen megtartják és *guerilla-harcokkal* akarják a szövetséges hadakat az előnyomulásban zavarni. Nagyobb ütközetek tehát valószínűleg napokig nem lesznek e részen és ez ideig nem is volt, amit igazol a következő *berlini* hír is:

A Wolff-ügynökség hivatalosan jelenti: A külföldön nagyobb csatákról elterjedt hírek valótlanok. A német csapat egy sereg kisebb összejutkozást győzelmesen vívott meg. Két orosz lovassági divízió a gyalogságtól követve, fölggyújtotta Marggrabovó határvárost és visszavonult a határon. Egy Mlava mellett táborozó orosz lovassági hadtest egy német csapat elől dél felől tért ki. Semmitéle ellenségeskedés sem tudta eddig befolyá-

solni vagy föltartóztatni a német csapatokat terveik keresztülvitelében.

A német, magyar és osztrák katonák mellett a törökök fogják legközelebb vágni, pusztítani az orosz hordákat. Az első összejutkozések oroszok és törökök között már bekövetkeztek. *Konstantinápolyból* jelentik, hogy a *kisázsiai* — Kaukázus — *határon a török csapatok megütköztek az oroszokkal, a harc eredménye ismeretlen.*

A „beteg ember“ újra fölkelt és be fogja bizonyítani, hogy nagy tettekre képes. Most más a helyzet, mint két évvel ezelőtt volt, amikor a belső forradalom és megújulás első napjait élte, amikor az olaszok támadtak rá Tripoliszért, majd a bolgárok, görögök, szerbek, albánok és montenegróiak. Most a megújodott, föllendülni indult ozmán birodalomban a szultán szent háborút hirdet és harcra szólít minden mohamedánt. A török nemcsak az orosz ellen harcol tehát, hanem az angol uralom ellen is, utóbbi ellen Ázsiában.

Ellenségeink száma ugy látszik egygyel szaporodott, Görögországgal. Görögország az éléskamrája Szerbiának. Az élelmi támogatáson kívül fegyverrel is siet a görög a szerbek mellé. Hír szerint a görög kormány Szerbiába gyalogságot küldött. Mivel ugyancsak a görög kormány előbb élmezéssel segítette — és talán segíti ma is — a szerbeket, világos, hogy a fegyveres erő is szerb segítség kíván lenni. A görög kormány különben a bolgár határra is küldött katonákat, erős tüzéséget. Erre tényleg kellett gondolnia, mivel a bolgár kormány ép e napokban intézett kérdést Romániához, vajjon ha Bulgária megtámadja Szerbiát és Görögországot, casus bellinek tekinti-e? Románia válasza csak ez lehet: nem. Szerbia miatt Románia sem viselhet háborút Bulgária ellen, — ez csak természetes, különösen amikor a monarchia visel háborút Szerbia ellen.

Az oroszok legfőbb itörekvése most az, hogy akárhogy is segítséget vigyenek Szerbiába. Galacból érkezett hír szerint tegnap éjszaka tizenkét — orosz katoná-

val megrakott — uszályhajó ment Szerbiába. Az utvonat: a Fekete-tengerből be a Dunába, azon fölfelé, Románia és Bulgária határán — hihetileg a hajók a Duna közepén mentek — és a bolgár Vidin városon túl, a Vaskapun jóval lejjebb kötöttek ki Szerbiában. Ez az orosz csapat, ha tényleg megérkezett, Zajecár, Negotin vagy Pozarevac felé mehet. Végeredményben azonban ez az orosz „segítség“ még csak nem is árthat a szerbeknek, nem-hogy használna.

Kik vonulnak be a jövő héten.

Budapestről táviratozza a miniszterelnöki sajtóiroda: Ez évi ujencoknak és póttartalékosoknak háboru esetére tervezett idő előtt való behívása a jövő héten fog elrendeltetni. Ugyanekkor a honvédség már behívott, de fölös létszám miatt ismét szabadságolt tartalékosainak, póttartalékosainak, valamint ama népfölkelőknek behívása is megtörténik, akik katonai szolgálatot teljesítettek.

A miniszterelnök nyilatkozata.

Budapestről táviratozza a miniszterelnöki sajtóosztály: Egyes fővárosi lapok a miniszterelnöknek tegnap a munkapárti körben beszélgetés közben tett nyilatkozataiból hoznak közleményeket, amelyek számos félreértést tartalmaznak és egészen téves benyomást keltenek a miniszterelnök által mondottak fölől. Ezeknek lényege az volt, hogy a siker Isten kezében van, de mindaz, ami eddig történt, mindenekelőtt pedig az a tettekrész, férfias elszántság, amely ugy a hadsereget, mint a monarchia két államának egész lakosságát áthatja, a legjobb reményekre jogosít és garanciát nyújt aziránt, hogy a ~~reak~~ kényszerített nagy mérkőzésben meg fogjuk állni a helyünket. Csüggedésre, kishitiségre a nagy küzdelem bármilyen változó fordulatai között sem volna okunk. Arról egy szót sem mondott a miniszterelnök, hogy ne kössünk olcsó békét, ha az egész vonalon miénk a győzelem, hiszen ilyen hadjárat után rendszerint a közvélemény igényeinek mérséklése a felelős állásban levők föladata, hogy amilyen nehéz szívvel tudta magát e háborúra elhatározni, éppen olyan határozott meggyőződése, hogy a harcot végig kell küzdenünk s nem szabad addig nyugodnunk, amíg meg nem